

Τον Άγιο Ελευθέριο τίμησε η πανηγυρίζουσα Ιερά Μονή Αναστάσεως Χριστού στο Λουτράκι

/ [Ιερές Μονές](#)



Εορτάστηκε και φέτος η μνήμη του [Αγίου Ιερομάρτυρος Ελευθερίου](#) στην πανηγυρίζουσα [Ιερά Μονή Αναστάσεως Χριστού](#), στο Λουτράκι.

Του Μεγάλου **Εσπερινού** προέστη ο Θεοφιλέστατος Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητρόπολης Κορίνθου και Καθηγούμενος της ως άνω Ιεράς Μονής Επίσκοπος Κεγχρεών κ. Αγάπιος, ενώ του Πανηγυρικού Όρθρου και της Θείας Λειτουργίας προεξήρχε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κορίνθου κ. Διονύσιος συνιερουργούντων του Αιδεσ. Πρωτ/ρου π. Αθανασίου Κοντογιάννη, του Συγκέλλου – Οικονόμου **π. Προδρόμου** Αντωνίου, αδελφού της Ιεράς Μονής Αναστάσεως

Χριστού Λουτρακίου και των Διακόνων π. Δαμασκηνού Γεννηματά, **π. Χρήστου Χίλια**.

Τον Θείο λόγο κήρυξε ο Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Θεοφιλέστατος **Επίσκοπος Κεγχρεών** κ. Αγάπιος τονίζοντας ότι τον άνθρωπο δεν κάνει μόνο η ηλικία σεβαστό και αξιοτίμητο αλλά οι επιλογές του και ο τρόπος ζωής του σύμφωνα με τους λόγους του Απ. Παύλου στον μαθητή του Επίσκοπο Εφέσου Αγ. Τιμόθεο «μηδείς σου τῆς νεότητος καταφρονείτω» (Α΄Τιμ. δ΄, 12) και τους λόγους της Π. Δ. «γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται· πολὺ δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις καὶ ἡλικία γῆρας βίος ἀκηλίδωτος.» (Σοφ. Σολομ. δ΄, 8-9).

Ο Άγιος Ελευθέριος χαρακτηρίζεται για την ωριμότητά του, ώστε σε ηλικία 15 ετών, όταν οι συνηλίκιόι του ακόμη έπαιζαν, αυτός να αξιώνεται του α΄ βαθμού της Ιερωσύνης και σε μόλις μια πενταετία να λαμβάνει και τον β΄ και τον γ΄ βαθμό της Ιερωσύνης και μάλιστα σε χρόνους δύσκολους για την Χριστιανική Πίστη.

Η ωριμότητά του και η φρόνησή του, που τον χαρακτηρίζουν, είναι αποτέλεσμα της διδαχής της μητέρας και συμμάρτυρός του **Αγίας Ανθίας** και του διδασκάλου του Αγίου Ανικήτου, επισκόπου Ρώμης, ώστε η ευθύνη της «έν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ Κυρίου» (Εφ. στ΄, 4) διαπαιδαγωγήσεως των νέων να βαρύνει τους γονεῖς, τους διδασκάλους, τους Ιερείς, τους Κατηχητές... για να μη παρατηρείται το φαινόμενο της εποχής μας που τα παιδιά μας μεγαλώνουν ενωρίς αλλά που, δυστυχώς, δεν ωριμάζουν!

Αποτέλεσμα της συνέσεως και της ωριμότητος του Ιερομάρτυρος υπήρξε η ανδρεία του τόσο στην άσκηση των Επισκοπικών του ευθυνών, με το βάρος να πίπτει στον «ευαγγελισμό» των ψυχών των ανθρώπων, όσο και στην εκούσια αποδοχή των διωγμών, των θλίψεων και τέλος του μαρτυρικού του θανάτου ομολογών έμπροσθεν «βασιλέων και ηγεμόνων» (πρβλ. Λουκ. κα΄, 12) το όνομα του Χριστού.

Οι διωγμοί και οι θλίψεις για την πίστη μας, λέγει ο **Άγιος Γρηγόριος Νύσσης**, είναι «το άνθος» από το οποίο θα προέλθει ο γλυκύτατος «καρπός» της ουράνιας ευτυχίας, πράγμα που επιβεβαιώθηκε με την βιωτή του Αγίου Ελευθερίου, απολαμβάνων Αυτός την μακαριότητα της Βασιλείας των Ουρανών, αφού πρωτίστως έζησε θεοφιλώς επιλέξας «την αγαθή μερίδα»!

Εύκαιρα σε προσκύνηση από τους πιστούς και ευλογία των προσκυνητών προετέθησαν τμήματα εκ των Ιερών **Λειψάνων** του Αγίου Ελευθερίου. Στα Ιεροψαλτικά αναλόγια διακόνησαν ο Διάκονος της Ι. Μητροπόλεως μας π. Γεώργιος

Σαλάτας και ο Συμβολαιογράφος Ξυλοκάστρου κ. Παναγιώτης Καρμόγιαννης.

Μετά την ευλόγηση των Κολλύβων προς τιμή του Αγίου Ελευθερίου και της μητέρας του Αγίας Ανθίας ο Σεβασμιώτατος κ. Διονύσιος, απεύθυνε ευχές στην Αδελφότητα της Ι. Μονής και τους προσκυνητές ώστε, με την μεσιτεία του Αγίου Ελευθερίου, να αξιωθούμε οι πάντες να ελευθερωθούμε από τα πάθη μας και τις κακίες μας για ν' απολαύσουμε και 'μείς την μακαριότητα της Βασιλείας των Ουρανών, που είναι και ο σκοπός της Χριστιανικής ζωής, αλλά και την εδώ διαβίωση μας, για όσο χρόνο επιτρέπει ο Θεός να ζούμε επί της γης, να την κάνουμε «παράδεισο», αφανίζοντας την δυσωδία των αμαρτιών μας γενόμενοι «Χριστού ευωδία» (Β' Κορ. β', 15) σύμφωνα και με το όνομα της Αγίας μητέρας του.

Εκ της Ιεράς Μονής παρατέθηκε «κέρασμα» σε όλους τους προσκυνητές και εν συνεχεία επακολούθησε Μοναστηριακή τράπεζα ενώ το απόγευμα της ίδιας ημέρας















